

UZASADNIENIE

Powódka C. G. pozwem z dnia 29 sierpnia 2014 r. wniosła o zapłatę od pozwanego R. A. kwoty 5000 zł za naruszenie jej nietykalności cielesnej oraz zasądzenie kwoty 5000 zł., na rzecz instytucji charytatywnej, a także o zwrot kosztów procesu. Powódka wskazała, że pozwany dopuścił się napaści na jej osobę. Do zajścia doszło w mieszkaniu pozwanego w B. przy ul. (...). W wyniku napaści powódka doznała licznych zadrapań oraz zasinień.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany zaprzeczył faktom podanym przez powódkę. Potwierdził, że istotnie doszło do spotkania stron w mieszkaniu pozwanego, w którym też uczestniczyli konkubent powódki oraz żona pozwanego. Jednakże to konkubent powódki zachowywał się agresywnie i wrogo wobec pozwanego. W momencie, w którym pozwany chciał aby rozmowa pomiędzy nim a konkubentem powódki toczyła się w języku arabskim z uwagi na słabą znajomość języka polskiego, przeciwko temu zaooponował konkubent powódki, wpadł w furję i rzucił się na pozwanego. Powódka wówczas rzuciła się w kierunku konkubenta próbując go powstrzymać. Doszło do utarczki pomiędzy konkubentem powódki a pozwanym. Następnie konkubent powódki wypadł z mieszkania, a za nim powódka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2014 r. około godziny 18.00 powódka wraz z mężem została zaproszona do mieszkania pozwanego celem uzgodnienia warunków spłaty długu jaki miał pozwany wobec męża powódki. Pozwany nie chciał rozmawiać z powódką i oświadczył, że będzie rozmawiać z jej mężem. Powódka nie zgodziła się na to, co spowodowało atak pozwanego na jej osobę. Na skutek zdarzenia powódka doznała zadrapań i zasinień na prawym przedramieniu, lewym barku oraz lewej łydce.

Powódka w tym samym dniu zgłosiła napad na Policję. (zaświadczenie lekarskie, k. 10-11 as, zaświadczenie z Policji k. 40 i 49 as)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało jedynie na częściowe uwzględnienie, z uwagi na to, że roszczenie powódki było wygórowane co do wysokości.

Przepis art. 415 kc stanowi, że kto z winy swej wyrządził szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia.

Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są powstanie szkody, zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy oraz związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą.

Przechodząc do analizy żądań pozwu w zakresie zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, to kwestie zadośćuczynienia regulują przepisy art. 444 § 1 kc, a mianowicie w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty, natomiast zgodnie z art. 445 § 1 kc w powyższych wypadkach Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Stosuje się tu ogólne reguły dotyczące odpowiedzialności.

Z kolei o wysokości zadośćuczynienia powinien decydować rozmiar doznanej krzywdy wyrażony stopniem cierpień fizycznych i psychicznych (tak uchwała SN z 8 grudnia 1973 r. III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9 poz. 145)

W przypadku uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia oceniając jej rozmiar, należy wziąć pod uwagę czynniki obiektywne: czas trwania, stopień intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalność skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, wiek poszkodowanego, a także czynniki subiektywne: poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2002 r. II CKN 605/00 niep).

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie doszło do czynu niedozwolonego polegającego na naruszeniu nietykalności cielesnej powódki. Wskazują na to dołączone do akt sprawy dokumentacja lekarska oraz informacja Policji o interwencji i zdarzeniu. (k. 10-11 as oraz k. 40, 49 as).

Pozwany nie przedstawił dowodów, poza dowodem z zeznań świadka tj. jego żony M. A., które mogłyby przemawiać za przyjęciem odmiennego stanowiska. Sąd zeznania świadków w niniejszej sprawie traktował jedynie pomocniczo biorąc pod uwagę, że świadkami obu stron były osoby dla nich bliskie i w zasadzie potwierdzały wersję zdarzenia przedstawioną przez stronę, która na dowód z ich zeznań się powoływała.

Decydujące zatem dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były przedłożone przez powódkę dokumenty, z których wynikało, że powódka doznała uszkodzeń ciała w postaci zadrapań i zasinień, i że doszło do zdarzenia z jej udziałem w dniu 5 sierpnia 2014 r. Naruszone zostało zatem jej dobro osobiste w postaci zdrowia oraz prawa do nietykalności cielesnej.

Sąd uznał jednakże, że żądanie przez powódkę zapłaty kwoty 10.000 zł było zbyt wygórowane mając na uwadze rodzaj doznanych obrażeń i czasokres ich trwania, a także brak trwałych następstw zdarzenia. Dlatego też za zasadne uznał zasądzenie kwoty 1000 zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, która zdaniem Sądu w pełni zrekompensuje poniesioną szkodę w postaci naruszenia nietykalności cielesnej oraz stresu z tym związanego i oddalił powództwo w pozostałej części.

Sąd na mocy art. 102 kpc odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania w niniejszej sprawie, pomimo, że powódka w przeważającej części nie utrzymała się w swoim żądaniu, skutkiem czego powinna była zwrócić przeciwnikowi koszty postępowania poniesione przez niego. Sąd miał jednak na względzie okoliczności niniejszej sprawy polegające na tym, że co do zasady powództwo było zasadne, powódka wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o jego słuszności, natomiast pozwany korzystał z pomocy prawnej bliskiej sobie osoby.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.